

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน หากลูกจดจำอัลฟาและเบต้า พ่อและมรดก พรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง นี่คือการเริ่มต้นที่ง่ายดายของเพียงหนึ่งวินาที
- คำถาม:** ลูกๆ ใดมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด? อะไรคือวิธีการที่จะทำให้พรอทของความสุขคงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง ผู้ที่สร้างสมสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกพวกเขาอย่างดีมากและดลใจผู้อื่นให้สร้างสมสิ่งนั้นจะมีประสบการณ์ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด เพื่อที่พรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ ฝ่าฝืนให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย นำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้อื่นมากมาย มีสำนึกเสมอว่าในเวลาที่คุณจะไปสู่จุดสูงสุดของความสุขและความสงบและลูกจะอยู่อย่างมีความสุข

โอมชานติ บัพดาตามีความคิดว่าท่านจะทำให้ลูกเขียนลงไปในวันหนึ่งว่า ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงใคร ไม่ได้ใช้เวลาที่จะเขียนสิ่งนี้ลงไป ลูกแต่ละคนสามารถเขียนสิ่งนี้ในวันหนึ่งและมาแสดงให้แก่บาบา (ทุกคนเขียนและแสดงสิ่งที่เขียนให้แก่บาบา แล้วบาบาเองก็เขียนด้วยเช่นกัน ไม่มีใครได้เขียนสิ่งที่บาบาเขียน) บาบาเขียนว่า: อัลฟาและเบต้า เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! อัลฟา หมายถึงบาบาและเบต้าหมายถึงอาณาจักร บาบากำลังสอนลูกและลูกกำลังได้มาซึ่งอาณาจักรของลูก ไม่มีใครมีความจำเป็นใดที่จะเขียนสิ่งใดอีกต่อไป ลูกใช้เวลามากกว่าสองนาทีที่จะเขียนสิ่งนี้ การเขียนอัลฟาและเบต้าคือประเด็นของหนึ่งวินาที ชันยาสซึ่งจดจำอัลฟาเท่านั้น ลูกจดจำอำนาจการปกครองของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึง เมื่อสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูก พรอทของความสุขของลูกจะคงอยู่สูง ความหมายของอัลฟาคือท่านอยู่ที่ยอดสูงสุด ไม่มีสิ่งใดสูงไปกว่านั้น สถานที่ที่อยู่อาศัยนั้นสูงสุดด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ความหมายของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตในวันหนึ่ง อย่างแน่นอน สิ่งนั้นต้องมีความหมายเช่นกัน เมื่อเด็กถือกำเนิด พวกเขาเขียนว่า: เขาถือกำเนิดในช่วงโมง นาที และวินาทีนี้ เข็มนาฬิกานั้นเฝ้าแต่เคลื่อนไป ในการเคลื่อนขยับไปหนึ่งครั้ง ลูกสามารถพูดว่า: อัลฟาและเบต้า สิ่งนั้นไม่ได้ใช้เวลาแม้กระทั่งหนึ่งวินาที ไม่มีแม้ความจำเป็นใดที่จะพูดสิ่งนั้น ถึงอย่างไรลูกก็จดจำสิ่งนั้น ลูกควรมีสภาพที่ดีมาก อยากรู้ก็ตาม สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นเมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้น ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ลูกควรจดจำพ่อและอาณาจักร เมื่อสติปัญญามองเห็น ก็เรียกว่าเป็นการหยั่งรู้ที่สูงส่ง ดวงวิญญาณมองเห็นด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่ต้องจดจำพ่อ เมื่อลูกจดจำพ่อ ลูกก็ได้จดจำอาณาจักรด้วยในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาที? ที่นี้เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีความสุขสันต์ บาบากำลังนั่งอยู่ที่นี้ในความสุขนี้เช่นกัน พ่อไม่ได้จดจำสิ่งใดของที่นี่ บาบาคิดจำสิ่งต่างๆ ของที่นี่ (โลกใหม่) เป็นราวกับว่าบาบาและอาณาจักรกำลังยืนอยู่ที่ประตูของลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้นำอาณาจักรมาเพื่อลูก เป็นเพียงว่าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงและเหตุนี้เองความสุขของลูกจึงไม่ได้คงอยู่ ขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปทั่ว คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจดจำพ่อ พ่อของลูก และมรดกของลูก สถานที่ซึ่งลูกอาศัยอยู่นั้นสูงมาก โลกไม่รู้สิ่งนี้ ผู้คนดิ้นรนอย่างมากเพื่อที่จะเข้าไปสู่การหลุดพ้น แต่ดินแดนของการหลุดพ้นอยู่ที่ใด? ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณเป็นจรวด ผู้คนเหล่านั้นไปที่ดวงจันทร์ แต่แล้ว หลังจากนั้น ก็มีเพียงอวกาศ ลูกแม้กระทั่งไปอยู่เหนืออวกาศนั้น ดวงจันทร์เป็นของโลกนี้ มีคำกล่าวไว้ว่า: เหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์ แม้กระทั่งเหนือเสียง ลูกต้องละร่างของลูก ลูกมาที่นี่จากบ้านของความเยียบสงบที่แสนหวาน ไม่ได้ใช้เวลาที่จะมาและไป นั่นคือบ้านของลูก ที่นี่ ที่ใดก็ตามที่ลูกไป มันใช้เวลา เมื่อดวงวิญญาณละร่างของเขา เขาก็ไปไกลแสนไกลในวันหนึ่ง ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง ดังนั้น ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะไปถึงจุดที่สูงที่สุด ผู้คนต้องการความสงบ จุดที่สูงที่สุดของความสงบคือโลกที่ไม่มีตัวตนและจุดที่สูงที่สุดของความสุขคือสวรรค์ สูงสุดเหนือสิ่งใดเรียกว่าหอคอย บ้านของลูกนั้นสูงมากด้วยเช่นกัน ผู้คนของโลกไม่เคยคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา นั่นเรียกว่าเป็นหอคอยของความสงบ ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่าควรมีความสงบในโลก อยากรู้ก็ตาม พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น นั่นคือ ที่ใดที่มีความสงบ ลึกซึ้งและนารายณ์คงอยู่ในหอคอยของความสุข ไม่มีใครละโมภหรือสิ่งล่อใจใด ที่นั่น อาหาร เครื่องดื่ม และวิธีการพูด ฯลฯ ทั้งหมดของเขาสูงศักดิ์มากและพวกเขามีประสบการณ์ของความสุขที่สูงที่สุด มองดูว่าพวกเขาได้รับการสรรเสริญมากเท่าใดเป็นเพราะพวกเขาได้ทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาไม่ใช่ผู้เดียวเท่านั้น ทั้งลูกประจำลูกสร้างขึ้น ในความเป็นจริง เพชรพลอยทั้งเก้าได้รับการจดจำ อย่างแน่นอนลูกต้องเคยทำความเพียรพยายามที่แผ่แผ่ตัว เพียงเมื่อลูกจดจำพ่อและมรดกเท่านั้นที่บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย อยากรู้ก็ตาม มายาไม่ปล่อยให้ลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง บางครั้งต้นธาราคะและบางครั้งความโกรธนามาซึ่งพายุมากมาย ลูกต้องจับชีพจรของตัวเอง นาราดเคยได้รับการบอกให้มอง

ดูใบหน้าของเขาในกระจกด้วยเช่นกัน ดังนั้น ลูกไม่มีสภาพนั้นในเวลานี้ สิ่งนั้นต้องถูกสร้างขึ้น อย่างแน่นอน บาบาก็จะแสดงให้เห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ฝ่าฝืนแต่ทำความเพียรพยายามอยู่ภายใน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมีสภาพเช่นนั้น ลูกต้องฝึกฝนอยู่อย่างปราศจากร่าง ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน บาบาคูพูดว่า: จดจำพ่อ หากลูกไม่จดจำพ่อ จะต้องมีการลงโทษอย่างมาก และสถานภาพจะถูกทดลองด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนมาก ผู้คนเหล่านั้นเข้าไปในวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้งมาก มองดูว่า พวกเขาฝ่าฝืนแต่สร้างสิ่งต่างๆ! สันสการ์เหล่านั้นจำเป็นด้วยเช่นกันเพื่อที่พวกเขาจะสามารถไปที่นั่นและสร้างสิ่งเหล่านั้น เป็นเพียงว่าโลกนี้ต้องเปลี่ยนไป พวกเขาทั้งหมดจะไปจากที่นี่และใช้ชาติเกิดตามสันสการ์ของเวลาปัจจุบันของเขา เช่นที่ผู้ที่ต่อสู้ในกองทัพนั้นมีสันสการ์ของการบรรณาในสติปัญญาของเขา ดังนั้น พวกเขา นำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขา พวกเขาไม่สามารถคงอยู่โดยปราศจากการต่อสู้ เจ้าหน้าที่จะให้แก้อยู่เบื้องหน้าเขาเสมอ ในเวลาของการลงโทษเบียดทุกคน พวกเขาตรวจสอบว่าพวกเขาไม่มีความเจ็บป่วยใด และพวกเขาตรวจว่าดวงตา หู ฯลฯ ของเขาทั้งหมดนั้นทำงานอย่างดี พวกเขาต้องมีสุขภาพดีเพื่อที่จะอยู่ในกองทัพ ที่นี่ เช่นกัน มีการมองเห็นว่าผู้ใดจะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกต้องเพียรพยายามและได้มาซึ่งสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างปราศจากร่างและต้องกลับบ้านอย่างปราศจากร่าง ไม่มีความสัมพันธ์ใดกับร่างกายที่นั่น ในเวลานี้ ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากร่าง ดวงวิญญาณมาจากที่นั่นและเข้ามาในร่างกายที่นี่ ดวงวิญญาณมากมายฝ่าฝืนแต่มา ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทของลูกเอง ดวงวิญญาณใหม่ที่บริสุทธิ์ได้รับความสุขในตอนเริ่มแรกอย่างแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการสรรเสริญ ต้นไม้ที่โตใหญ่โต มีผู้คนที่ไม่ตั้งใจอย่างมากมาย ลูกทั้งหมดจะอยู่ในความสุขอย่างมาก ตามพลังกำลังของลูกเอง ดังนั้น เวลานี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับไปสู่สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกต้องตรวจสอบพฤติกรรมของตัวเองว่า: ฉันไม่เป็นผู้ก่อความทุกข์แก่ใครหรือไม่? พ่อฉันอ่อนหวานมาก ท่านคือผู้เป็นที่รักที่สุด ดังนั้น ลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกๆ รู้สิ่งนี้ว่าพ่ออยู่ที่นั่น ผู้คนไม่รู้ว่าการก่อตั้งที่นี่ กระนั้นก็ตาม พวกเขาฝ่าฝืนแต่จดจำท่านชาติแล้วชาติแล้ว พวกเขาไปที่วัดของชีวาและกราบไหว้บูชาท่านอย่างมาก พวกเขาไปสู่อยอดที่สูง ไปสู่วัดของบาตรินาท ฯลฯ มีเมลามากมายที่เกิดขึ้น (ในนามของท่าน) เพราะท่านนั้นอ่อนหวานมาก พวกเขาร้องเพลงว่า: พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาจะเก็บผู้ที่ไม่มีตัวตนในสติปัญญาของเขาเท่านั้น ท่านเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนเสมอ แล้วก็มีบรรพมา วิษณุและชางกา ซึ่งไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ในเวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพที่สโตประธานเช่นกัน เมื่อลูกเคยเป็นนายของโลก ไม่มีมนุษย์มากมาย จะเป็นอาณาจักรของพวกเขาเพียงในบาร์ดเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดจะจากไปสู่ดินแดนของความสงบ ลูกฝ่าฝืนแต่สังเกตทั้งหมดนี้ สติปัญญาที่กว้างไกลมากและไม่มีขีดจำกัดนั้นจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ที่นั่นลูกจะไม่จำเป็นต้องไปที่ภูเขา จะไม่มีอุบัติเหตุ ฯลฯ ที่นั่น นั่นคือความมหัศจรรย์ของสวรรค์ เมื่อไม่มีความมหัศจรรย์ของสวรรค์ ก็กลายเป็นความมหัศจรรย์ของมายา ผู้คนของโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ในเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ นั่นคือ หอคอยของความสุข ในขณะที่ นี่คือหอคอยของความทุกข์ ดังนั้นผู้คนมากมายตายในการรบทุกวัน ดังนั้นพวกเขาต้องใช้ชาติเกิดในบางแห่งด้วยเช่นกัน มีการร้องจดจำว่า: ท่านไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของพระเจ้า พระเจ้าเป็นเพียงจุด ลูกจะไปถึงจุดสิ้นสุดใดได้? พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลาง หรือตอนจบของสิ่งสร้างนี้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อกำลังสอนลูกนี้เรียกว่าเป็นการศึกษา เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่กำลังล่วงรู้ความลับของวงจักรโลก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: พวกเราไม่รู้ หรือพวกเขาพูดว่าหลายแสนปี พ่อได้อธิบายว่าทุกสิ่งที่ลูกมองเห็นในเวลานี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น สวรรค์คือหอคอยของความสุข ในขณะที่นี้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ความตายจะมาในทันทีทันใดในวิธีเช่นที่ว่าทุกคนจะตายหมด การเห็นความตายไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! นี่เรียกว่าเป็นจุดยอดสุดของความทุกข์และนั่นเรียกว่าเป็นจุดยอดสุดของความสุขแน่นอนไม่มีแม่คำอื่นใด ในหมู่ลูกเช่นกัน มีผู้คนมากมายที่รับฟังสิ่งนี้แต่ไม่สามารถสร้างสมสิ่งนี้ คุณธรรมสามารถเกิดขึ้นเมื่อสติปัญญาของลูกกลายเป็นยุคทองเท่านั้น หากไม่มีคุณธรรมใด ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความสุข มีผู้ที่ศึกษาในระดับสูงสุดและผู้ศึกษาในระดับต่ำสุดด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างในวิธีที่พวกเขาศึกษาแล้วเรียน ไม่ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะอธิบายแก่พวกเขาเท่าใดก็ตาม พวกเขาจะไม่เคยเข้าใจ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ไม่ได้โดยปราศจากการจดจำระลึกถึง พ่อเองเป็นเช่นแม่เหล็ก ท่านคือผู้ที่มีพลังสูงสุด ท่านไม่สามารถเป็นสนิม ผู้อื่นทั้งหมดถูกปกคลุมด้วยสนิม ลูกต้องขจัดสนิมนั้นและกลับมาสโตประธานอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ขออย่าให้มีความผูกพันยึดมั่นต่อใครอื่น ผู้ที่มั่งคั่งฝ่าฝืนแต่มองเห็นสมบัติของเขาเบื้องหน้าเขาตลอดทั้งวัน ผู้ที่ยากจนไม่มีสิ่งใดแต่หากพวกเขาารู้คิดพวกเขา ก็สามารถสร้างสมการจดจำ ชยะจะสามารถถูกขจัดออกไปโดยปราศจากการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? พวกเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกได้มาที่นี่เพื่อไปสู่จุดยอดสุด ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามคำสอนของพ่อ เราจะไปสู่จุดยอดสุดของความสุข สิ่งนี้อาศัยความพยายาม พ่อมาที่นี่ เพื่อพาลูกไปที่หอคอย ดังนั้น ลูกต้องทำตามศรัทธา ลักษณะมีและนารายณ์ได้รับการจดจำว่าเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาจะอยู่ในหอคอยที่สูงที่สุด และผู้อื่นจะอยู่ต่ำกว่าพวกเขา เพียงโลกใหม่

เท่านั้นที่เรียกว่าเป็นหอคอยแห่งความสุข ไม่มีสิ่งใดสกปรกที่นั่น ไม่มีฝุ่นหรืออากาศอย่างที่มีที่นี่ที่จะทำให้อาคารเสียหาย มีคำสรรเสริญเกี่ยวกับสวรรค์อย่างมากมาย ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลักษณะและนารายณ์นั้นสูงส่งมากอย่างยิ่งทันทีที่ลูกมองเห็นพวกเขา หัวใจของลูกก็กลับมามีความสุข เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่ได้ินิมิต มีนิมิตมากมายที่ได้รับในตอนเริ่มต้น บาบาส่งให้เห็นความโศกเศร้าอย่างมาก ลูกเคยแสดงให้เห็นว่าสวมมงกุฎ ฯลฯ ลูกไม่สามารถพบสิ่งเหล่านั้นที่นี่ บาบาคือพ่อค้าเพชร เพชรพลอยที่เคยมีค่า 50,000 ในสมัยแรกๆ ไม่สามารถซื้อแม้กระทั่งด้วยเงินห้าล้านในวันนี้ ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสวรรค์ มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น พ่อสอนลูกอย่างมาก แต่ยังคงมีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างลูกๆ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างราชาและราชินีและสาวใช้และคนรับใช้ ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและสอนผู้อื่นไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้น พวกเขาจะพูดในที่ที่ว่า: บาบา ฉันจะไปสถานที่นั้นเพื่อทำงานรับใช้ มีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำ ลูกต้องเปลี่ยนบ้านให้เป็นวัด ไม่ว่าลูกได้รับประทานขนมปังหนึ่งชิ้นหรือไม่ เพียงแต่วิ่งไปและทำงานรับใช้ นี่คือนิสัยที่นักธุรกิจทำ เมื่อลูกค้าที่ดีมา พวกเขาวิ่งไป ไม่ว่าเขาจะเสร็จสิ้นการรับประทานหรือไม่ พวกเขาให้ความสนใจในการหาเงินทอง ที่นี้ ลูกได้รับความมั่งคั่งที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่ายังคงมีเวลาเล็กน้อย ก็ไม่มีการรับประกันใดเกี่ยวกับสิ่งใดเพราะลูกอาจจะจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นแน่นอน เป็นไปสำหรับลูกที่มีค่ากล่าวว่า: ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า ไม่มีขีดจำกัดใดต่อความสุขของลูก ลูกควรมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกต้องให้คุณประโยชน์ต่อผู้อื่นมากมาย ในเวลาสุดท้าย ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกอยู่อย่างปราศจากร่างลูกจะโยยบินในที่นี้ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก บางคนทำงานรับใช้อย่างมาก พวกเขาเย็นที่พิพิธภัณฑสถานพิพิธภัณฑ์ตลอดทั้งวัน เขาช่องแฉะในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน พิพิธภัณฑสถานหลายร้อยแห่งจะเปิดขึ้นมา ผู้คนหลายแสนจะมาและลูกจะไม่มีแม้กระทั่งเวลา ลูกจะมีร้านจำนวนมากที่สุดของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะซึมซับความรู้ ก่อนอื่นใดทำให้สติปัญญาของลูกเป็นยุคทอง อย่ามีความผูกพันยึดมั่นใดต่อสิ่งใดนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ
2. เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมและกลับบ้าน ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง ตรวจสอบพฤติกรรมของลูกเพื่อมองว่าลูกไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ฉันทได้กลับมาอ่อนหวานเช่นพ่อหรือไม่

พร: ขอให้ลูกเป็นเจ้าของมหาสมุทรแห่งความรักผู้เปลี่ยนหินให้เป็นน้ำด้วยธรรมชาติของชีวิตบราห์มินของลูกที่เป็นธรรมชาติ
ผู้คนในโลกพูดว่าความรักสามารถเปลี่ยนหินเป็นน้ำ ในทำนองเดียวกัน ธรรมชาติของลูกๆ บราห์มินที่เป็นธรรมชาติคือการกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรัก ลูกมีพลังของความรักที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความรักของพระเจ้าที่ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติหลายรูปแบบ เช่นที่มหาสมุทรแห่งความรัก ด้วยธรรมชาติของการเป็นตัวของตัวเองที่คงอยู่ตลอดไปของท่านได้ทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน ในทำนองเดียวกัน ลูกกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรักและให้ความรักทางจิตที่ไม่เห็นแก่ตัวที่แท้จริงแก่ดวงวิญญาณของโลกด้วยเช่นกัน ดังนั้นธรรมชาติของพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: เก็บรักษาคุณสมบัติพิเศษของลูกไว้ในการตระหนักรู้ของลูกและใช้สิ่งเหล่านั้นสำหรับงานรับใช้และลูกจะเฝ้าแต่โยยบินในสภาพที่โยยบิน

*** โอม ขานติ ***

ความเพียรพยายามพิเศษที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อบราห์มา

การอยู่ในสภาพของการพิจารณาภายในแล้วจึงหันความสนใจไปสู่สิ่งภายนอก - การฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกต้องมีความใส่ใจกับตนเองโดยส่วนตัว เมื่อคงอยู่ในสภาพที่หันเข้าสู่ภายในและสำรวจตรวจสอบตนเองแล้ว สิ่งต่างๆของการหัน

ความสนใจไปสู่ภายนอกจะไม่เข้ามาครอบงำคุณ เพราะคุณจะห่างไกลจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง